

og Thinget værdigt. Bisfelig kunne ogsaa, som sagt, Thingets Medlemmer paatage sig dette Arbejde; og det er saare uanseligt, naar de altid vilde gjøre det Arbejde, som paahviler dem. Men det er en bekendt Erfarings-Sætning, at, naar Alle skulle gjøre Noget, saa hænder det ikke sjældent, at Ingen gjør det. Det er meget vittterligt, at et saadant Arbejde, som ikke har noget Piquant, noget Interessant, bliver tilfidesat. Følgen deraf er da den, at det først, naar det er forfaldt, mærkes, at Noget er forsømt. Nu er Spørgsmaalet, om der ikke er Nogen, til hvem man fortrinnsviis kan holde sig; og det turde vel være netop den vedkommende Minister, der er kaldet til at paasee en saadan Overensstemmelse i Lovens hele Gjennemførelse — Noget, som navnlig noie maa iagttages inden 3die Behandling — naar man overseer Resultatet af 2den Behandling; det er da vistnok ganske i sin Orden, at vi ikke lægge ganske særdeles Vanskeligheder for den ærede vedkommende Minister i denne Retning. Det er bemærket, at det er lettere for ham end for Andre at forene sig med det fornødne Antal Medlemmer; jeg maa benægte det, det er slet ikke let, der er ingen Grund anført, hvorfor det skulde være let, det er snarere meget vanskeligt, thi Ministeren har sine løbende Forretninger at passe, og naar han søger andre Medlemmer i Thinget, saa finder han dem maaskee ikke. Der er ikke Spørgsmaal om han ikke kan finde 15 Medlemmer, som vilde stemme for Sagen, naar Afstemningens Dieblif kommer; det er noget ganske Andet, naar den kommer til Afstemning her i Thinget, saa ere Medlemmerne fordetmeste til en vis Grad tilstede, men dermed er slet ikke givet, at Ministeren i det Dieblif, han skal søge dem, for at komme frem med sit Ændringsforslag, kan finde dem. Altsaa den Betragtning, at Ministrene ikke have Udset til at leve længe i Embedet, naar de ikke kunne finde 15 Medlemmer, har aldeles Intet at betyde. Hvad endelig det Spørgsmaal angaaer, som er reist til det andet Ændringsforslag, saa beklager jeg, at det ikke er fremkommet ved 1ste Behandling, for at Udvalget herom kunde have havt Leilighed til at conferere; jeg vil altsaa ønske, at ogsaa nogle andre Medlemmer af Udvalget derom

ville yttre sig; jeg seer f. Ex. netop den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) staae her i Salen. Men jeg skal gjerne udtale min personlige Mening derhen, at det maa tilkomme ogsaa den Minister, som ikke er Rigsdagsmand, netop fordi der er Spørgsmaal om Noget, som er en Følge af den særegne Stilling, han har til Lovforslaget, men jeg tør ikke ganske sige, om det er Udvalgets Mening, jeg tør ikke sige, hvad Formanden derom maatte mene, fordi, som sagt, det Spørgsmaal ikke tidligere har været reist, men mig forekommer det, at det er den Art af Mynighed, som Forsamlingen ret vel kan indrømme Ministeren; som sagt, Spørgsmaalet er ikke reist tidligere, jeg kan ikke sige Udvalgets Mening derom, jeg kan kun sige min personlige Mening derom.

Tscherning: Jeg kan kun lægge min personlige Mening til.

Otterstrøm: Jeg skal ligeledes for mit Vedkommende tiltræde den af den ærede Ordfører udtalte Formening.

Grundtvig: Jeg skal kun erklære, at jeg ikke kan begribe, hvordan det kan falde Nogen ind, at der skulde kunne gjøres Ændringsforslag af nogen som helst Person, som ikke er Medlem af Thinget.

Ordføreren: Jeg maa tilstaae, at det flaaer mig mere, at den ærede Rigsdagsmand kan finde det ubegribeligt; thi, da en Minister, som ikke er Medlem af Thinget, kan fremkomme med Regjeringsforslag, saa synes det mig slet ikke forunderligt, at han, foranlediget ved de Afstemninger, der have fundet Sted ved anden Behandling, og for at lempe sine egne Forslag efter Thingets Majoritets Villie, maa kunne gjøre Ændringsforslag i saa Henseende.

Grundtvig: Men har den ærede Ordfører da ikke betænkt, at Forretningsordenen kun er for Thingets Medlemmer?

Ordføreren: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand ikke har betænkt, at Forretningsordenen er ogsaa for Ministrene.

Grundtvig: Ja, forsaavidt de ere Medlemmer af Thinget.

Ordføreren: Ingenlunde.